Ad 4um 1o, ng ant, q. caa naria cum oibus requisitis ad operandum, nequit naaliter existere sine effectu. 2o, eo dato, ng cons, disparitas est, qd caa efficiens, n. completur per effectum; maa vero completur per fam. Ad 5um, disparitas ant: esset independens a causa, et maa ut a complemento 2do; ut ad subiecto subiectivo, independens in actu 1o, ng, in actu 2do.

Rao aum, cur, n. dependeret in actu 2o, et hoc n. posit evenire in maa, est q. unica rao, ut fa maalis, a maa dependeat in actu 2o, est eductio: unde hac ablata aufertur etiam dependentia actualis: maa vero dependet a fa, tanquam a complemento; qd numquam aufertur a fa.

Ant. 4o: aqua existit naaliter sine frigiditate, quam petit: item aia rationalis, licet petat libertatem et fam vegetativa, licet petat operaones vegetandi, possunt naaliter existere sine illis: po pariter. 2o fa viventis, n. introducitur, nisi in minimum naale, seu in determinatam ptem maae: po maa existit naaliter, sine fa.

Po cons: eo minimum naale, per partes, et non simul disponatur ad fam viventis, in illis ptibus, ut sit dispositio fam viventis, nulla existit fa; n. fa vivens, cum haec n. introducatur, nisi minimum naale sit ultimo dispositum, n. fa embrionis, aim, q. n. potest coexistere cum dispooibus, fam viventis, ut pote opposita fam viventi: po maa nullam habet fam.

Ad 1um, ng cons, disparitas est, qd frigiditas, libertas, operao quae vegetandi, sunt perfeones accidentales: fa vero est perfeo substaalis maae, quae sine fa est substaaliter incompleta: connectio aum cum perfeone substaali maae est, quam cum perfeone accidentali. Praeterea ex arbitrio, vires assumit nra opinio; aqua ee, privatur frigiditate, et aia libertate ad exigentiam fortioris causae; sed nullum datur causarum fortius, exigens maae privationem fa: po.

Ad 2dum, disto ant, ng cons, ad sbaoem, ng ant, et 2dam ptem probaonis illius, cum alia inclusa probaoe

etenim, ut fa fetus, sit opposita fam viventi, n. tamen hujus dispoibus: unde in illa pte minimi, ubi sit disposo fam viventis, potest ee fa fetus, quae n. expellitur, usque dum detur ultima disposo, ut inducatur fa viventis.

Instabis: potest agens destruere fam quin aliam inducat, ut patet in luce destructa, quin introducat aliam fam: po potest corrumpi una fa substaalis, sine introduoe alterius. Dist. ant: experimur ee, fas substaales causarum globalis aso- ciari, pro inde quod corruptio unius fae est disposo ad aliam: insuper, lux solis, perit defectu conservantis, ex capite nequit perire forma; lux vero candelae perit, vi fortioris causae: fa vero substaalis habet quidem causam; sed qd intendit aliam fam introducere.

Arguens 5o

causa: maa sine fa, esset in actu, q. existeret, et n. esset in actu, q. n. haberet fam. 2o sub nulla specie compleus esset. 3o, ad nullum praedicamentum pertineret. 4o: nulla res, potest existere sine individuaoe: po neque maa sine fa. 5o: maa nec divinitus potest existere sine duraoe, et praesea: po neque sine fa: 6o: sic se habet maa respectu fae, in existendo, sicut corpus respectu aiae in vivendo; sed corpus, nequit vivere sine aia: po pariter.

Ad 1um disto: esset in actu entitativo, et existeali: et n. esset in actu phico completo, et n. esset, in eodem actu ng. Ad 2um disto: sub nulla specie completa 2do; incompleta ng. Ad 3um ng: pertineret ee, ad praedicamentum substaae, quod dividitur in completam et incompletam. Ad 4um, et 5um, ng cons: disparitas pro 4o est, qd individuao identatur, ei, cum maa; non aum maa cum fa: pro 5o, est qd durao et praesentia habent essentialem connectionem et dependentiam cum ee, ut dicitur, illo 9o, n. vero fa. Ad 6um ng mag, q. corpus unice vivit ab aia; maa aum existit independenter a fa.

Instabis 1o: implicat ee accidentale, sine fa accidentali: po et substaae sine substaali. 2o: implicat maa, sine actu entitativo; sed fa est actus entitativus: po.

Ad 1. instag, nõ cog, q. ẽe accidente est frã: ñ aũm, ou subtãa est frã, vt cstat in Deo, et aliis. Ad 2. distguo maag: sine actu entitativo sui cedo; sine actu entitativo frẽ nõ, et eisd. tũs, dista mĩri, nõ cog.

Argues 6o, ex D. Thõa 1a pte, q. 66. arlo 1o ad 3. aiente: dicere maã pcedere sine frã, est dicere ens actu, sine actu, qd implat cdiõem. Item qdlib. 3o arlo 1o: dicere qd maa sit in actu sine frã, est dicere duo cradictoria ẽe sĩl. 2o, ex eodem q. 65: magis implat maã ẽe sine frã, quã accidens sine subto; sd hoc 2m, solũ supernaaliter potest evenire: go 1m, nec supernaaliter.

Ad argutũ distguo: dicere maã pcedere in actu phico cpleto sine frã, est dicere cdriã cdo; dicere maã pcedere in actu mepho, et existeali, sine frã est dicere cdriã nõ: ad 2ã auctoritatẽ distguo etiã: dicere qd maa sit in actu phico cpleto sine frã est dicere cdriã cdo; dicere, qd sit in actu mepho, et existeali sine frã nõ. Ad 3ã distguo silĩter maag: magis implat maã ẽe in actu phico cpleto sine frã, quã accidens cdriã cdo; maã ẽe, in actu entitativo et loqꝫ sine frã nõ, et cstã mĩi, nõ cog.

Est clara interpretatio, et quidẽ cã phrasim D. Thõe; si taẽ, tibi ñ, placuerit, poteris, venia tanti Dris, cuius doctrinã veneror imitari pclarissimos Thõtas, Sotum et Bañes, qui cũ illo debita reverencia discedunt in hoc puncto, hinc nonnulli, tenent apte stare cã nrã senteã.

Subcẽo IIa. Solbuntur arguta quæ, militant cã quartam et quintam cclusiõem.

Argues 1o cã 4ã: Deus nequit suplere defectus cãe fralis: go si maa existeret per existentiã frẽ nec divinitus posset existere sine forma. Pbr a pari: q. albedo est rao fralis dealbandi, nec divinitus potest dari albũ sine albedine: sd in hypotesi existea frẽ eet rao fralis existendi maã: go. = Ad argutũ 1o, permisso antẽ, nõ suppositum cdentis: frã enim, ñ est cãa fralis maã, sed cpoti.

2o: distguo anẽ: nequit suplere defectus frale cãe, ñ subrogando aliã loco illius cdo; aliã subrogando nõ et cog. Hinc ad cpraõe distguo maiõ; q. albedo cdriã, nec divinitus potest dari album sine omni albedine cdo; sine aliqua nõ, et cstã mĩi, distguo eodem tũs coẽy. Cstat solũo ex pbatis cclusiõis.

Instas immeate: eo qd denonari subtũ album, sit efectus fralis albedinis, Deus nequit facere, qd denonetur album à nigredine; sd denonari maã existentem, esset efectus fralis existeẽ frẽ in adssã hypotesi: go in illo Deus, ñ potest facere, qd maa existat, per aliã existentiã quã frẽ. Pbr cdsa maiõ, distguo, miõ: denonari cdriã est efectus fralis existeẽ frẽ, vt est existea pprĩa nõ; vt est existea cdo, et nõ cog. Soluõ patet, in doctrã adversaroũ, apud quos, maa corpores Xpti, redditur existens, per existeẽ Verbi, quin Verbus sit frã, respectu maã, et hinc cstat disparitas: nigredo aũm, nec albedo ẽe, denominat subtũ album, vt albedo est; sic ẽe illi cponitur, nequit exercere oficium albedinis, vt albedo est.

Arg. 2o: sequitur ex cclusiõe, qd posset destrui existea Vei, quin Ves destruatur: go pariter, potest pduci existea Vei, quin ponatur Ves. Anẽ pbr: nam cã Nos, adhuc destructa existea frẽ existeret maa; sd in hypotesi existea frẽ, eset existea maã: go. Coã est legitima, nõ legitima cog: disparitas est, q. Vei poni, est qd pbari, csistit que in eo, qd aliqua eius existea ponatur: vnde qualibet pducta ponitur Ves: Vem aũm destrui, dicit negaõe ois existeẽ: in casu vero adsso, ñ datur hæc negaõ, q. loco existeẽ frẽ, ponitur alia faciens idem munus.

Arg. 3o cã 5ã: maã cservari sine frã imbolbit miraculum; sd maa, nequit exigere miraculum: go pro casu pũraõis formã, nequit exigere cservari sine frã. 2o: maa sine frã est violenta; sd maa nequit exigere ẽe violentã: go. 3o: maa sine frã, est monstruosa; sd tota naa abhorret rem monstruosã: go. 4o: si forma

educta conservaretur, sine subto, actiō eēt oīno diversa: pō similiter, si mãa conservetur sine frã. 5°. deficiente mãa, deficit nãaliter frã mãalis: pō etiā ē 5ª.

Nota; qd hoc complexũ, mãa existere, seu conservatũ sine frã, dicit unum positũm, nempe ipsã entitem mãæ existentis, et alterũ negatũm, nempe privaõem oĩs formæ. 1ª, non est miraculosũ, nec supernãale, illud quo exigit mãa; ñ, aũm, exigit 2ũ qd supernãale est, et miraculosũ: clarũ, miraculũ ñ stat in lõ mãa existere, sed in lõ, sine frã; sicut ñ fuit miraculũ in servatione ignis Babilonici, sed in non combustiõe: unde patet qd licet mãa ñ possit existere sine oi frã nãaliter, potest tñ nãaliter existere sine oi frã.

Nunc ad 1ã, distĩo maĩ: mãa conservare sine frã, 2ũ positũ qd dicit imbibit miraculũ nõ; 2ũ negatũ cõo; et cõsã mĩ, distĩo eisdẽ tris cõerũ. Ad 2ũ et 3ũ aplica eamdẽ soluõẽ. Ad 4ũ cõo antũ, nõ cõq, disparatũ est, qd actio educta esse pendet a subto, actiõ vero creatiua mãæ est independens â forma.

Imo hinc cõfr. cõlũ; ideo enim conservatur dicta actiõe frã mãalis separata â mãa, q. deficiente hac, quæ est illiũ cãa, ñ manet eadem cãa adæqta illiũ: pō, cũ ablata frã â mãa, non maneat eadem adæqta mãæ, actiõ erit eadem. Ad 5ũ, nõ cõq, q. mãa est subtũ, â quo esse pendet, mãalis productiõ frã; deficiente aũm frã, nullũ deficit connãale requisitũ ad conservaõẽ mãæ. Arg. 1°. ab

cũ frã: opposito coentis, bene valet ad oppositũ antis. sed bene valet: mãa existit nãaliter: pō etiã bene valet: existit sine frã: pō ñ existit nãaliter. 2°. separatis accidentibũ â mãa, in Eucharistia, mãa nãaliter deficit: pō etiã separatis frĩs, substãalibũ. 3°. deficiente fine mãæ deficeret nãaliter mãa. sed ablata frã deficeret finis mãæ, q. deficeret oppositũ: pō. 4°. validior actio requiritur ut conservetur lapis in äere, quã in centro: pō etiã ut conservetur mãa sine frã.

Ad 1ũ distĩo maĩ: ab oppõto coentis, mephẽ et esse connexi cum antĩ cõo; physice solũ connexi nõ: unde cõsã mĩri nõ cõq: sic valet: est hõ: pō est al; ñ, al: pō ñ est ho: et licet valeat: datur ignis debite aplatũ: pō datur combustiõ, ex hoc oppõto: non datur combustiõ, non infertur: pō ñ datur ignis debite aplatũ, ut constat in igne Babilonico debite aplato, quin combureret: infertur tñ hæc: pō, l. ignis ñ est debite aplatũ, l. illi infertur violentia.

Ad 2ũ distĩo arỹ: nãaliter deficit, eo qd separentur accidẽa nõ; imo tunc deberet nãaliter conservari mãa in aliũ decidẽa nõ; imo tunc ... partruõẽ intercedit miraculũ: nãaliter deficit eo qd tota substãa panis convertatur in corpũ Xpti Dni, et nõ cõq. Ad 3ũ distĩo mãæ: deficiente finis ex pte mãæ cõo, deficiente ex pte frã nõ, et distĩo mĩãæ: deficeret finis, qui est oppositũ ex pte mãæ nõ; ex pte frã cõo, et nõ cõq. Ad 4ũ distĩo arỹ: ut conservetur lapis in äere prĩse nõ, et ut impediatur motũ in centrũ cõo, et nõ cõq: idem evenit in hoc casu, ac in centro: lapis enim conservetur violentiũ, ñ, in eo qd conservaretur, sed in eo qd conservetur extra centrũ: instabis: mãa exigit existere modo sibi connãali: totum pō exigit existere cũ frã: pō ñ exigit existere sine frã: unde ñ exigit existere solũ: mãa ẽẽ, ñ exigit cõpurari frã: unde ñ exigit existere sine frã; exigit tñ existere pro casu quo, petetur forma.

Adverte pro aliis solvendis, qd mãa existere cũ frã, aut conservari sine frã, ñ decernitur unico, sed duplici decreto: per 1ũ decernitur mãa 2ũse, pro signo priori, præscindendo â frã habenda l. ñ habenda pro signo sequenti: unde hoc decretũ semper est nãale, et actio ab eo proveniens permanet eadem, sive Deus annuat, sive non exigẽs mãæ: per 2ũ decretũ, per qd vel decernitur frã, l. denegatur, pro signo posteriori, in quo iam intelligitur

mãa existens.

Ex quo apparet; qd in casu quaestionis, solus variaretur 2us decretus, qtenus loco decreti de pductione frã, daretur decretus Dei, de nulla pducenda frã in mãa pro. hujus exigentiam. Adverte, item, qd 1us decretus, lit, traetur ad mãg, ~~sine frã~~ et n̄ ad frã, eo qd pendeset ab illa, non tam traetur ad mãg sine frã: hoc ẽẽ, et atingere pote quamcumq frã, quã quidem non atingit: unde tale decretus, n̄ atingit mãg modo indebito.

DISPUTATIO III.a de FORMA SUBSTANTIALI quae est, 2um principium.

Sectio I.a an et quid sit forma substantialis?

Postquam Philosophus, qui 1us frã substantialem agnovit, aliosque vestigiis insistentes, Plato, et Thales, clariusque illius notitiam tradidere, certus dubium est, frã existere, et ostenditur 1o. nam fide sanctus est hoc constare corpore et aia quae est frã. 2o: adveniente igne consumptur substantia ligni: sed n̄ consumptur mãa x.a alibi dicta: po. ptter mãg, datur in ligno frã substantialis quae consumatur. 3o: Leo, et equus, specie differunt inter se: sed n̄, ratione mãg, quae est eiusdem speciei; neque ratione frã accidentis, q. substantialiter differunt: po. ratione frã substantialis.

4o. in hoĩe et leone f.o. experimur operationes specie diversas, adeo quae provenientes ab unoquoque, ut ab alio prendere non possint: po. q. in illis datur aliqua specialis radix talis operationis: sed n̄, est mãa 1.a quae cum sit in omnibus eiusdem speciei, nequit exigere has operationes, et n̄ illas, quin potius est indifferens ad oes: po. talis radix est frã substantialis.

Sed dices: licet vinus calefactus, in Eucharistia recuperet suã frigiditem, haec operatio n̄ pbat ibi dari frã: po. idem dici poterit de aliis Cpotis. 2o. ex Arle, ois mutatio est de subjecto in subjectum: sed ex ipso substantia n̄, ut subjectum: po. ex mutatione, n̄ pot. dari frã. = Ad 1um nego cons. in Eucharistia ẽẽ Deus per miraculum suplet vices frã, qd in aliis Cpotis, non evenit. Ad 2um distinguo maj. de subjecto in subjectum, quae talia sint

vel radicaliter, l, f.e dico; alias f.e nego, et eadem ratione intelli minorem nego cons.

Jam vero frã, metaphe, et definitive est: pars substantialis determinativa subti in aliqua specie completa, et determinata eiusdem spe, in ẽẽ naturali. Haec defnitio pyterquam qd habet dubiois a summulistis exactas ideo prasertim arridet, quia actus, et subtus, ut pote correlativa debent constitui, per prata correlativa se mutuo excludentia; sed esia metapha mãg hic est ẽẽ subtus determinabile: po. esia metapha frã, est ẽẽ actus determinativus.

Ex data definitione constat, qd frã, n̄, est tota quidditas seu esia Cpoti et patet, nam x.a simbolus Sti Athanasii: aia rationalis et caro, unus est homo: po. homo, n̄, est sola aia. Hic obiter nota qd sicut mãa per se ipsa absque aliquo superaddito recipit frã, sic frã per se ipsa informat mãg, nam absque aliquo superaddito est actus informativus illius.

Sed oppones 1o: si mãa ẽẽt de quidditate Cpoti, hoĩ, in senectute eset numero distinctus a se ipso in iuventute. Pbatur sequela, q. per nutritionem variatur mãa, pro inde quae deperditur mãa iuvenilis, et acquiritur alia de novo: po. cum variatur haec nova mãa, etiam variatur hic numero homo. 2o: tota quidditas Cpoti accidentalis est frã accidentis: po. tota quidditas Cpoti substantialis, est frã substantialis.

3o: si caro Pauli, detraretur a Paulo. mãa Pauli, fieret Pauli: po. in resurrectione Paulus, n̄ resurgeret in sua propria carne contra fide statuente hoc in die novisimo resurrecturus eundem qui vixit. 4o. sola frã substantialis est radix operationis Cpoti: po. illa est tota quidditas Cpoti: 5o: duae arcae altera ex ligno, altera ex argento, n̄, distinguuntur specie: po. q. a mãa illas n̄ constituit. 6o: per id constituitur res per qd differt ab aliis: sed Cpotus per solã frã differt ab aliis: po.

Ad 1um, nego sequelam, ad proba distinguo anm: variatur mãa, quo ad partes exteriores, quas vocant pinguedineas, seu minimus notabile negotium,